

“Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΕΛΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ,,

Όμιλία τοῦ κ. ΠΕΤΡΟΥ ΠΟΓΓΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1955, τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη ὠργάνωσαν ἕνα πεντα-εθνῆς μηνιαῖον συνέδριον Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως. Αἱ συμμετέχουσαι χώραί ἦσαν **ἡ Τουρκία, ἡ Γιουγκοσλαβία, τὸ Ἰράν, τὸ Ἰσραήλ, καὶ ἡ Ἑλλάς.**

Κάθε χώρα ἀπέστειλε τέσσαρας ἐκπροσώπους. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ συνεδρίου ἦτο ὅτι διεξήγετο τοῦτο ἐν κινήσει. Ὁργανώθησαν δηλαδὴ δέκα ἡμέραι ἐπισκέψεως τῆς Γιουγκοσλαβίας, δέκα ἡμέραι ἐπισκέψεως τῆς Ἑλλάδος καὶ **δέκα ἡμέραι ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραήλ.**

Ὁ σημερινὸς ὀμιλητὴς, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ὀρισθῆ ὑπεύθυνος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας μαζί με τρεῖς ἄλλους ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Γεωργίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη ἀμεσος ἐπαφὴ μετὰ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ καθὲς πρώτη ἀμεσος ἐπαφὴ ἐνὸς ξένου μετὰ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι συνήθως ἀφορμὴ ἀρετῆ, διὰ νὰ παραμείνῃ μέσα του ἕνα μόνιμον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Κράτος αὐτό.

Τὰ δεδομένα αὐτὰ ἀνέβασαν τὸν σημερινὸν ὀμιλητὴν ἐπὶ τοῦ βήματος γιὰ νὰ συμβάλῃ μετὰ τὰς μικρὰς του δυνάμεις, εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, ἐπὶ τοῦ σημαντικοῦ διεθνoῦς γεγονότος ποὺ ἀποτελεῖ ἡ πρώτη δεκαετία ὑπάρξεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁφείλονται εὐχαριστίαι πρὸς τοὺς ὀργανωτὰς τῶν ὀμιλιῶν αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσωπείαν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, διὰ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς τοὺς ὀμιλητὰς, τόσον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ θέματος, ὅσον καὶ διὰ τὸν χειρισμὸν του. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀντικειμενικότητα καὶ ὁ θρησκευτικὸς σεβασμὸς αὐτῆς εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ ἐκδήλωσιν, ἀποτελεῖ ἴσως τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ.

Ἡ δεκαήμερος ἐπίσκεψις τοῦ Ἰσραήλ, ἀφῆκε εἰς ὀλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν, μίαν βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἀπεριορίστου εἰλικρινείας, ἀντικειμενικότητος καὶ θερμῆς φιλοξενείας.

Ἐξύπηνησε μέσα στὸ κάθε μέλος αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου, μίαν δίψαν μαθήσεως, ἐρεῦνης, ἐνημερώσεως, δύναται δὲ νὰ λεχθῆ καὶ παραδειγματισμοῦ, γύρω ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρωτοφανῆ δεκαετὴν προσπάθειαν ἰδρύσεως ἐνὸς Κράτους μετὰ μόνην πρώτην ὕλην, μίαν ἐκλεκτὴν φυλὴν ἢ ὁποία ἐπὶ χρόνια ἐστερεῖτο Κράτους, γῆς καὶ πατριδος.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι παραδόσεως μιᾶς ὁμιλίας μὲ θέμα τὴν δρᾶσιν ἐνὸς ξένου Κράτους. Ἡ ὁμιλία δύναται νὰ διεξαχθῇ μὲ προϋπόθεσιν τὴν φιλικὴν διάθεσιν τοῦ ὁμιλητοῦ πρὸς τὸ Κράτος τοῦτο. Δύναται νὰ διεξαχθῇ καὶ μὲ προϋπόθεσιν τὴν ἐχθρικήν ἢ τουλάχιστον τὴν κριτικὴν διάθεσιν τοῦ ὁμιλητοῦ.

Ἡ παρούσα ὁμιλία θὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἀποφύγῃ καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο.

Ἡ ὁμιλία δὲν θὰ εἶναι ἐκ προκαταλήψεως, οὔτε φιλική, οὔτε καὶ ἐχθρική. Θὰ προσπαθῆσῃ νὰ εἶναι ἀπλούστατα ὅ,τι προσπαθεῖ καὶ ἐπιτυγχάνει νὰ εἶναι τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς δραστηριότητάς του, δηλαδὴ εἰλικρινής.

Ὁ ὁμιλητὴς δὲν θὰ εἶναι σήμερον, οὔτε φίλος, οὔτε συνεργάτης τοῦ Ἰσραὴλ, οὔτε βέβαια καὶ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Θὰ εἶναι ἓνας ἀνήσυχος πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σὺν πολιτισμένον ἄνθρωπον ἐνδιαφέρεται δι' ὅ,τι τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ προσφέρει καὶ δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Θὰ εἶναι καὶ ἓνας πρόθυμος Ἑλληὴν πολίτης ὁ ὁποῖος ὑπὸ αὐτὴν του τὴν ιδιότητα, ἐνδιαφέρεται δι' ὅ,τι τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ προσφέρει καὶ δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδιαφέρει ὑπὸ διαφόρους ἰδιαζούσας μορφάς, καὶ τοὺς Ἰσραηλινούς καὶ τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον Ἰσραηλίτας.

Ἐνδιαφέρει ὅμως καὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ὡς διεθνῆς συντελεστῆς καὶ παράγων τεχνικῆς **πρὸ ὁδοῦ** καὶ κοινωνικῆς **ἐξέλιξεως** καὶ ἰσορροπίας.

Ὁ ἐπισκέπτης τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ, ἀθελά του, μένει βαθύτατα ἐντυπωσιασμένος ἀπὸ ὅ,τι βλέπει καὶ ἀκούει. Καὶ ὅσο περισσότερο βλέπει καὶ ἀκούει τόσο περισσότερο αὐξάνει μέσα του ἡ ἐλπίς, μέχρι τοῦ νὰ γίνῃ καὶ πεποίτησις, ὅτι εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ **γεννιῶνται καὶ μορφοποιῶνται συγκεκριμένες ἀπαντήσεις** εἰς τὰ ἀγωνιώδη ἐρωτήματα τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ σήμερα διὰ τὴν αὔριον.

Ὁ ἐπισκέπτης τοῦ Ἰσραὴλ, αἰσθάνεται ἐκεῖ μίαν δίψαν νὰ μάθῃ, νὰ δῃ, νὰ ὠφελῆθῃ.

Ὁ ἐπισκέπτης τοῦ Ἰσραὴλ, ἔχει ἓνα ἀκαθόριστον ὑποσυνείδητον αἶσθημα, κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του, ὅτι παρίσταται θεατὴς ἐνὸς ἀποφασιστικοῦ κοινωνικοῦ καὶ τεχνικοῦ πειράματος διεθνῶν διαστάσεων καὶ ἱστορικῆς σημασίας.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ, δι' ὅσους ξένους τὴν βλέπουν ἀπὸ κοντά, προκαλεῖ κυρίως σεβασμόν, ἐνδιαφέρον καὶ ἐλπίδα διεθνούς ὠφελείας. Αὐτὴ ἡ δραστηριότης ἔχει ἴσως καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἰδεολογικῆς μυσταγωγίας.

Ἡ σημερινὴ ὁμιλία ἐγράφῃ γιὰ ἑλληνικὸν ἀκροατήριον καὶ θὰ προσπαθῆσῃ δι' ὀλίγων νὰ σκιαγραφῆσῃ τὰς γενικὰς γραμμὰς αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς καὶ διεθνούς προσδοκίας, διὰ τὴν συνεισφορὰν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν **πρὸ ὁδον** τῆς ἀνθρωπότητος, δηλαδὴ εἰς τὰς πνευματικὰς, τεχνικὰς, οικονομικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν **ἐξέλιξιν** τῆς ἀνθρωπότητος, δηλαδὴ εἰς τὰς πολιτικὰς, κοινωνικὰς, ἠθικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς.

Ι Σ Ρ Α Η Λ

Μία ὁμιλία περὶ τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ πρὸς ἀκροατήριον ἄλλου Κράτους, καλὸν εἶναι νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἓνα καθορισμὸν τῆς χρησιμοποιηθησομένης ἰδιοτύπου ὁρολογίας. Διότι τυχὸν παρερμηνεῖα ὄρου τινός, πιθανὸν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἐντύπωσιν ἀντίθετον ἀπὸ τὴν ἐπιδιωκομένην ὑπὸ τοῦ ὁμιλητοῦ ἢ τουλάχιστον νὰ καταστήσῃ τὸ θέμα δυσνόητον.

Παρακαλοῦνται οἱ σημερινοὶ ἀγαπητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ ἀκροαταί, νὰ ὑποστοῦν αὐτὸν τὸν βραχὺ ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον καθορισμὸν τῆς χρησιμοποιηθησομένης ὁρολογίας.

Τὸ «**Κράτος τοῦ Ἰσραήλ**» εἶναι τὸ Κράτος τὸ ἰδρυθὲν εἰς τὴν Παλαιστίνην τὸ 1948 μ.Χ. μετ' πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Οἱ «**Ἰσραηλῖνοι**» εἶναι οἱ πολῖται τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, δηλαδὴ σήμερον 2 ἑκατομμύρια πληθυσμοῦ.

Οἱ «**Ἰσραηλίται**» εἶναι ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν φυλὴν καὶ ἴσως καὶ εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλὰ εἶναι πολῖται διαφόρων Κρατῶν τοῦ κόσμου. Σήμερον εἶναι 12 ἑκατομμύρια περίπου ἀνὰ τὸν κόσμον.

Καὶ «**Σιωνισταί**» εἶναι ὅσοι ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐργάσθησαν ἢ ἐργάζονται διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Σιών, δηλαδὴ διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ καὶ τὴν εἰς αὐτὸ παλινδότησιν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Μοιραίως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας μερικοὶ ὄρου ὅπως ὁ ὄρος «Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ», θὰ ἐπαναληφθοῦν πολλὰς φορὰς. Ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ, ζητεῖται ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον νὰ δεχθῇ μετ' εὐμένειας αὐτὴν τὴν ἐπανάληψιν.

Εἴθισται αἱ ὁμιλίαι περὶ τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ νὰ ἐπεκτείνωνται ἐπὶ ὅλων τῶν τομέων δραστηριότητος αὐτοῦ τοῦ Κράτους καὶ νὰ τονίζουσι εἰς ἕκαστον ἕξ αὐτῶν τὰς σημειωθεῖσας **προόδους** καὶ **ἐξελίξεις**.

Ἡ σημερινὴ ὁμιλία ἐκλαμβάνει τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐπιτυχοῦς δραστηριότητος αὐτοῦ τοῦ Κράτους ὡς ἀναμφισβήτητον δεδομένον, καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, καὶ πέραν αὐτοῦ, θὰ προσπαθῆσῃ νὰ τοποθετήσῃ νέας σκέψεις.

Ἡ ἐκ νέου ἀπαρίθμησις λεπτομερῶν στοιχείων καὶ γεγονότων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς τῆς ἀποτελεσματικῆς δράσεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, θὰ ᾔτο μονότονος καὶ περιττή.

Παρ' ὅλα αὐτά, ἄς ἐπιτραπῇ μία ταχυτάτη θεώρησις μερικῶν ἰδιαζόντων στοιχείων καὶ ἐπιτευγμάτων τῆς σημερινῆς δραστηριότητος ὡς καὶ τῆς προϊστορίας αὐτῆς τῆς δεκαετίας τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ εἰδικῶς, θὰ τονισθοῦν ἔκειναι αἱ πλευραὶ τῆς δράσεως τοῦ Κράτους αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν ἢ εἰς διάψευσιν τῶν ὄσων γενικῶς πιστεύονται ἀπὸ τοὺς μὴ ἀσχοληθέντας μετ' τὸ θέμα. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ δημιουργηθῇ τὸ πνευματικὸν κλίμα τὸ ὁποῖον χρειάζεται διὰ τὴν κατανόησιν τῶν περαιτέρω σκέψεων.

Ἡ περιγραφή τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ ἀπαιτεῖ τὴν ἀνάπτυξιν δύο θεμάτων: Πρῶτον τῆς **Προϊστορίας του**, καὶ δευτέρον τῆς **Συγχρόνου δράσεως αὐτοῦ**. Οἱ πρῶτοι σπόροι καὶ οἱ πρώτες ρίζες τοῦ σημερινοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ,

ἀνεπύχθησαν εἰς τὴν ἰδίαν γῆν πρὸ 5 ἢ 6.000 περίπου ἐτῶν δηλαδή τὸ 4.000 ἢ 3.000 π.Χ. διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Σεμιτῶν. Μεταξὺ τοῦ 2000 καὶ 1700 π.Χ. ἐμφανίζεται ἡ φυλὴ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ ὁποίου ὁ ἐκλεκτότερος υἱὸς Ἰακώβ, μετονομάζεται εἰς Israel τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὁ ἀγωνιστὴς τοῦ Θεοῦ καὶ χαράσσει τὰς πρῶτας ὀργανωμένας βάσεις τῆς ὁμωνύμου φυλῆς. Τὸ 1250 π.Χ. ὁ Μωϋσῆς ἐπαναφέρει τὴν φυλὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν πατρίαν γῆν. Τὸ 1000 π.Χ. τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ φθάνει εἰς μεγίστην ἀκμὴν ἐπὶ βασιλείας Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος. Τὸ 587 π.Χ. διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ἐπέρχεται ἡ «Διασπορὰ» τῆς φυλῆς. Μὲ αὐτὴν τὴν ἑλληνικὴν λέξιν, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἑβραϊκὴν ἱστορίαν. Καὶ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας ἀπὸ τὸ 587 π.Χ. μέχρι τὸ 1948 μ.Χ.

Ἡ τότε ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ, θὰ ἦτο μία συνηθισμένη ἀσήμαντος ἱστορία μιᾶς φυλῆς. Καὶ θὰ ἦτο ὁμοία μὲ τὰς δεκάδας τῶν ἱστοριῶν ποὺ ὑπάρχουν δι' οἰανδήποτε ἐκ τῶν τόσων φυλῶν τοῦ κόσμου ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἂν ἡ φυλὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δὲν εἶχε ἀφήσει μιᾶν πνευματικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν κληρονομίαν πρῶτου μεγέθους ἢ ὅποια ἀπεικονίζεται πλήρως εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην.

Αὐτὴ ἡ κληρονομία προσέδωσε ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὸ τότε Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐνῶ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ἐπὶ 2.500 χρόνια, ἡ φυλὴ ὅχι μόνον δὲν ἀπουσιάζει ἀλλὰ καὶ λάμπει διὰ τῆς παρουσίας της.

Ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, ἀντιμετωπίζει δύο μεγάλα θέματα. Ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἔρευναν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν δεδομένων, τῶν στοιχείων καὶ τῶν νόμων τῆς Φύσεως. Εἶναι τὸ βασίλειον τῆς **γνώσεως**. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιμετωπίζει τὴν μελέτην, πειθάρχησιν καὶ ἰσορροπίαν τῶν γνωρισμάτων, ἰδιοτήτων καὶ ἰκανοτήτων αὐτοῦ τοῦ μεγάλου εἰσέτι ἀγνώστου ποῦ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι τὸ βασίλειον τῶν **γνωμῶν**. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἐπιδιώκεται τόσον εἰς τὸν πρακτικὸν καὶ πνευματικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν ψυχικόν, ἠθικὸν καὶ μεταφυσικόν κόσμον αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Πρὸς διευκόλυνσιν, θὰ χρησιμοποιήσωμεν διὰ σήμερον μόνον, τὴν λέξιν **πρόσδος** διὰ τὸ πρῶτον θέμα, καὶ τὴν λέξιν **ἐξέλιξις** διὰ τὸ δεύτερον.

Ἡ **πρόσδος** δηλαδή θὰ εἶναι ἡ ἀντικειμενικὴ αὐταπόδεικτος γνώσις ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν κατάκτησιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν προϋπαρχόντων αὐτοῦ ἀναλειώτων φυσικῶν καὶ ὑπερφυσικῶν νόμων.

Καὶ **ἐξέλιξις** θὰ εἶναι ἡ ὑποκειμενικὴ γνώμη, δηλαδή τὸ πεδῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται ἐλευθέρως ὁ ἄνθρωπος ὡς μονὰς καὶ ὡς κοινωνία, θεοπίτων ὁ ἴδιος νόμος καὶ συνθήκας ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἐμπνεύσεων, ἀναγκῶν καὶ ἐπιθυμιῶν του καὶ τῆς ἐλευθέρως ἀτομικῆς του κρίσεως, περὶ καλοῦ ἢ κακοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἀπορίας καὶ ἐποχῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλοτε προχώρησε ἡ **πρόσδος** ὡς π.χ. διὰ τῆς κατακτίσεως τοῦ πυρός· ἢ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς γεωργίας, ἢ διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς τεχνικῆς ἐνεο-

γείας και μετέπειτα τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Ἄλλοτε προχώρησε πολὺ ἡ **ἐξέλιξις** ὡς π.χ. διὰ τῆς θεσπίσεως ἠθικῶν κανόνων βιώσεως και συμβιώσεως, ἢ διὰ τῆς ἀνατάσεως και ἐπαφῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν θεϊκὴν δύναμιν, ἢ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δημοκρατικῶν κανόνων συμβιώσεως, ἢ διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν παροχῶν και τῶν ἀπολαυῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ του και ἔναντι τοῦ συνανθρώπου του. Τοῦτο ἐγένετο μέσῳ θρησκείας, ἠθικοῦ νόμου, διαπαιδαγωγίσεως, νομοθεσίας, βίας, δεισιδαιμονίας, πειθοῦς και ἄλλων μεθόδων.

Τὸ Ἰσραὴλ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Δαυὶδ, τοῦ Σολομῶντος, τοῦ Μωϋσέως και τῶσων ἄλλων, ἀφῆκε ἔγγραφοι παραδόσιν, θρησκείαν και νομοθεσίαν **ἐξελέλιξις** τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ και σήμερον ἀκόμη τὸν θεμέλιον λίθον τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο βιάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμὸς.

Αὐτὸ ἦτο τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ παλαιότερου Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπανέλθωμεν κατωτέρω.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν παλαιὸν καιρὸν, τὸ Ἰσραὴλ ὡς πολιτικὸν κράτος, ὑπέστη ταλαιπωρίας και ἐξηφανίσθη. Ὡς φυλὴ ὁμως, ἐπέζησε, μεγάλωσε και διεσπάρη ἀνὰ τὸν κόσμον και δὴ λίαν ἐπιτυχῶς.

Ἡ **πρόοδος** ἡ τεχνικὴ και πρακτικὴ τοῦ παλαιοῦ Ἰσραὴλ, δὲν εἶχε προχωρήσει ἀρκετὰ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιβίωσίν του ὡς Κράτος. Ἡ **ἐξέλιξις** ὁμως ἡ κοινωνικὴ και ἡ ψυχικὴ ἀνάτασις αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ὑπῆρξε τόσοι ισχυρὰ ὥστε ὄχι μόνον διεφύλαξε τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ και τὴν ἐποπλασίασε. Δὲν ὑπάρχει ἴσως εἰς τὴν ἱστορίαν ἰσχυρότερον παράδειγμα αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος, 18 ἑκατομύρια Ἰσραηλινοὶ διεσπαρμένοι στὴν κάθε γωνιὰ τῆς γῆς, κατεῖχον ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν τέχνην, εἰς τὴν οἰκονομίαν, εἰς τὴν Ἐπιστήμην, εἰς τὴν πολιτικὴν και εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν.

Στὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐγεννήθη μετὰξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἡ σιωνιστικὴ λεγομένη κίνησις τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν Σιών. Τὸ 1897, ἄρχισε συστηματικὰ πλέον ἡ ὀργάνωσις και ἡ ἐργασία τῶν Ἰσραηλιτῶν γιὰ νὰ γίνουσι και **πολιταῖ** ἐνὸς Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ και ὄχι μόνον πιστοὶ τῆς θρησκείας και τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἰσραὴλ και τηρηταὶ τῶν παραδόσεων αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ἀπὸ πολλὰς ταλαιπωρίας και βασάνους, φρικιαστικοῦ πολλάκις περιεχομένου, ἰδρύθη τὸ 1948 μ.Χ. τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν ἢ ὁποία ἐπὶ 24 αἰῶνας ἔσπερειτο Κράτους.

Τὸ τίμημα ὑπῆρξε βαρύντατον. Ἐξῆ ἑκατομύρια Ἰσραηλιτῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπὸ τῶν τότε ἐχθρῶν των. Δὲν ἦσαν ὁμως μόνον οἱ ἐχθροὶ. Πλήθος αἱματηροτάτων ἐπεισοδίων προεκλήθησαν και ὑπὸ φίλων αὐτῶν. Τὸ 1940 και τὸ 1941 Ἰσραηλίται πρόσφυγεσ οἱ ὁποῖοι κατόρθωσαν νὰ ἀναχωρήσουσι ἐκ Ρουμανίας και Βουλγαρίας ἀπολέσθησαν ἀπὸ τὴν ὑπαιτιότητα φίλων.

Μέσα σ' ὄλην αὐτὴν τὴν ἐποποιίαν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ γῆν και πατρίδα, πρωτεύοντα ρόλον παίζει μία διεθνῆς φυσιογνωμία τῆς

προόδου και τοῦ τεχνικοῦ κόσμου ὁ καθηγητὴς χημικὸς Weizman, ἐγκατεστημένος εἰς Ἀγγλίαν, ἐφευρέτης τοῦ τεχνικοῦ ἐλαστικοῦ. Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερε καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς κόσμος εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τοὺς συμμάχους της, ἤγαγον τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας τὴν 2αν Νοεμβρίου τοῦ 1917 εἰς τὴν πρώτην ἔγγραφον πρὸς τὸν Weizman δήλωσιν ἀναγνωρίσεως τῆς ἀνάγκης ἰδρύσεως Ἰσραηλινῆς «Ἐθνικῆς ἐστίας».

Καὶ τὸ 1948 μ.Χ., τὸ ὄνειρον τόσων χιλιετηρίδων μὲ τὸ ὅποιον ἐγαλουχεῖτο κάθε παιδί, κάθε Ἰσραηλιτικῆς οἰκογενείας ἀνὰ τὸν κόσμον, ἐνῆνε πραγματικότης. Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἰδρύθη ἐκ νέου καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς μετὰ ἀπὸ 2.500 χρόνια.

Τὰ λεχθέντα ἀφοροῦν τὴν Προϊστορίαν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ νέον Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, σὲ πολλὰ θέματα μοιάζει μὲ τὸ παλαιόν, σὲ πολλὰ σημεῖα διαφέρει.

Ὅπως καὶ τὸ παλαιὸν Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, τὸ σημερινὸν κατέχεται ἀπὸ ἰδεολογίαν ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας, καὶ ἀπεχθάνεται τὴν βίαν. Οὐδὲ ἐξ ἰδίας πείρας, οὐδὲ ἐξ οἰασδῆποτε ἐγγράφου περιγραφῆς τρίτου τινός, φίλου ἢ ἐχθροῦ τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, μαρτυρεῖται ἐφαρμογὴ πνευματικῆς ἢ ὕλικῆς βίας ἢ καὶ πίεσεως εἰς τὸ Κράτος αὐτό, εἴτε ἔναντι τῶν ἰδίων τῶν Ἰσραηλιτῶν, εἴτε ἔναντι ξένου ἢ εἴτε ἔναντι μέλους μειονότητος.

Εἰς τὸ σημερινὸν Ἰσραήλ ὅλες οἱ πνευματικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς, θρησκευτικῆς ἢ ἄλλης ἐκδηλώσεις καὶ προσπάθειες δροῦν ἐλεύθερα καὶ ἀνεμπόδιστα καὶ δέχονται ὅλες τὴν αὐτὴν ὑποστήριξιν καὶ βοήθειαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ γίνεται ἐνημέρωσις, γίνεται διαπαιδαγώγησις, γίνεται διαφήμησις, ἀλλὰ δὲν γίνεται προπαγάνδα. Οὐδὲ διαστρεβλώνονται τὰ γεγονότα ἢ ἀποκρύπτονται ἢ νοθεύονται αἱ εἰδήσεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν προκαθορισμένου σκοποῦ ἔστω καὶ καλοπροαιρέτου.

Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι ἓνα βιβλίον ἀνοικτὸ στὴν κάθε του σελίδα διὰ τὸν κάθε ἀναγνώστην.

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ ὑπάρχει θρησκευτικὴ πίεσις ἢ τουλάχιστον προκατάληψις. Κάθε δόγμα ὅμως ἐξασκεῖ τὴν πίστιν του ἐλεύθερα καὶ ἀνεμπόδιστα, καὶ κάθε πιστὸς οἰουδῆποτε δόγματος, ἔχει ὅλην τὴν δυνατότητα νὰ ἐκκληροῖ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα ὡς ὁ ἴδιος τὸ ἐννοεῖ.

Τὸ παλαιὸν Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἦτο φιλεργηρικὸν καὶ πρᾶον. Κατὰ καινὸνα δὲ ὑφίστατο μόνον ἐπιθέσεις καὶ διωγμούς. Οἱ Ἰσραηλιταὶ εἶχαν ἐπὶ 3.000 χρόνια ἀπὸ τότε δώσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν θὰ ἦσαν τόσον ἐπιτυχεῖς εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ὄπλων ὅσον ἦσαν ἐπιτυχεῖς εἰς τὰ τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πολιτικῆς.

Τὰ γεγονότα τῆς τελευταίας δεκαετίας προστιθέμενα εἰς τὴν πολεμικὴν συμβολὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τοὺς δύο τελευταίους παγκοσμίους πολέμους, διέψευσαν κατηγορηματικῶς αὐτὴν τὴν γνώμην. Ἀνῆκει εἰς τὸ παρελθὸν ὁ θρῦλος τοῦ ἀπολέμου τῶν Ἰσραηλιτῶν. Σήμερα ἡ πραγματικότης εἶναι ἄλλη καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἰκανότης τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ εἶναι ὑπολογίσιμος.

Ὁ Ἐπισκέπτης τοῦ Ἰσραήλ, βλέπει καὶ τὰς γυναῖκας ἀκόμη στρατευμένας

ἐπὶ ἓνα μῆνα σχεδὸν ἐτησίως ἀπὸ ἡλικίας 20 ἕως 45 ἐτῶν, ἀφοῦ ὑπηρετήσουν ἕφ' ἅπαξ ἓνα ἢ δύο ἔτη. Σημειωτέον τυγχάνει ὅτι τοῦτο ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰς Ἰσραηλιτικὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις.

Ἐπὶ 2.500 χρόνια, ἐπιστεύετο ὅτι ὁ χαρακτήρ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραήλ, δὲν προσηρμόζετο πρὸς τὰς γεωργικὰς ἀσχολίας, οὐδὲ πρὸς τὴν βιομηχανικὴν ἐργασίαν, οὐδὲ πρὸς τὰς πρακτικὰς καὶ τεχνικὰς ἐφαρμογὰς καὶ τὴν ἐν γένει δραστηριότητα ἢ ὅποια ἀπαιτεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς ἓνα σημεῖον. Ἄλλὰ ὅτι ἦτο ἐπιτυχὴς μόνον καὶ κυρίως πρὸς τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας τὸ ἐμπόριον, τὰς καλὰς τέχνας καὶ τὰς θεωρητικὰς ἐπιστήμας.

Ἡ τελευταία χρονικὴ περίοδος, ἔδωσε σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ κόσμου, πειστικὰς διαψεύσεις αὐτῶν τῶν εἰκασιῶν. Ἰδιαιτέρως ἡ τελευταία δεκαετής δραστηριότης τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ ἀνέτρεψε αὐτὰς τὰς ἀβασανίστους γνώμας.

Ἡ σημερινὴ γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ Ἰσραήλ εἶναι παραδειγματικὴ. Πολλὰς ἑλληνικὰς ἀποστολὰς, μεταβάσαι εἰς τὸ Ἰσραήλ, ἐγύρισαν μὲ πολλὰ διδάγματα διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας.

Αἱ ἐφαρμοσθεῖσαι εἰς τὸ Ἰσραήλ μέθοδοι ἐξασφαλίσεως καὶ διαθήσεως ἀρδευτικῶν ὑδάτων μὲ ἐνιαίαν τιμὴν δι' ὅλους τοὺς γεωργούς, ἡ συστηματικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς τεχνητῆς βροχῆς, ἡ ραγδαία αὔξησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εὐγενῶν καρπῶν γῆς καὶ ἡ ἀλματώδης ἀνοδος τῶν ἐξαγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὅλα αὐτὰ μαρτυροῦν μίαν γεωργικὴν ἐπίδοσιν ἀνωτάτου ἐπιπέδου.

Τὸ Ἰσραήλ ἔφθασε νὰ ἐξαγάγῃ βολβούς τουλιπῶν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν.

Ἡ ἐξαγωγή γεωργικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, ἔφθασε τὰ 60 ἑκατομύρια δολλάρια μὲ κύριον προϊόν τὰ ἐσπεριδοειδή.

Τὸ Ἰσραήλ ἐντὸς τῆς τελευταίας προπαντὸς πενταετίας, ἀξιοποίησε τὴν ἔρημον τοῦ Νεγκέμπ, διὰ τὴν ὅποιαν τόσα γράφονται καὶ λέγονται. Διεξήγαγε καὶ ἐπιτυχεῖς γεωτροφῆσεις πετρελαίου ἐνῶ πλείστα κράτη τῆς αὐτῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς, ἔχοντα τὰς αὐτὰς καὶ περισσοτέρας πιθανότητας εὐρέσεως πετρελαίου, οὐδὲν ἀκόμη ἐπέτυχον.

Ἡ σημερινὴ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιοτεχνίας εἰς τὸ Ἰσραήλ, εἶναι ἕξ ἴσου ἱκανοποιητικὴ. Ἡ ὕπαρξις τριῶν ἐργοστασίων συναρμολογήσεως αὐτοκινήτων δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν καὶ δι' ἐξαγωγὰς, ἡ χρησιμοποίησις Ἰσραηλινῶν ἐλαστικῶν ὑπὸ τῶν λεωφορείων ποῦ συνδέουν τὸ *Elsinki* τῆς Φιλλανδίας μὲ τὴν Πετρούπολιν τῆς Ρωσίας, ἡ εὐρεῖα χρῆσις τοῦ ἐν Ἑλλάδι εἰσέτι ἀγνωστού ἀποστειρωμένου γάλακτος, ἡ αὔξουσα ἐξαγωγικὴ κίνησις βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων, εἶναι εὐφραδεῖς μάρτυρες μᾶς δραστηριότητος μεταποιήσεως ποῦ ἀνέρχεται καὶ ἀνθίζει. Ἡ ἀνοδος τῆς βιοτεχνίας ἀποδεικνύεται, βεβαίως, διὰ τῶν ἀριθμῶν. Ἀλλὰ ἀποδεικνύεται ἔτι περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀμηχανίαν τοῦ ἐπισκέπτου τοῦ Ἰσραήλ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγεφύρωτον χάσμα ποῦ χωρίζει τὸ ἔσιω καὶ πλούσιον βαλάντιόν του, μὲ τὰ ὅσα βιοτεχνικὰ καὶ χειροτεχνικὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα θὰ ἤθελε νὰ ἀποκτήσῃ.

Τὸ σημερινὸν Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι ἐπιτυχὲς καὶ εἰς τοὺς προαναφερθέντας πρακτικὸς τομεῖς, καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν ὁποίων ὁ περιορισμένος χρόνος, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνάπτυξιν.

Σ' όλους αυτούς τους τομείς εφαρμόζεται έντατικά ή άρχη τής συγχρόνου οίκονομίας. Επιδιώκεται δηλαδή ή έπηυξημένη παραγωγικότης ή έντελής άπασχόλησις από την πλευράν τής παραγωγής. Καί ζητείται ή διαρκής άνοδος του άτομικού εισοδήματος, συνεπώς και του βιοτικού επιπέδου από την πλευράν τής καταναλώσεως.

Έγκατελήφθη πλέον ή έξ άνατολών προαιώνιος άρχη τής όλιγαρχείας, τής στειρήσεως και τής ίκανοποίησεως εις τά όλίγα.

Αυτά άφορούν τους πρακτικούς και τεχνικούς τομείς. Υπάρχουν όμως και οι κοινωνικοί και πολιτικοί τομείς.

Εις τους πρακτικούς τομείς τής *προόδου* δέν άνεμένοντο πολλά πράγματα από τó Κράτος του Ίσραήλ, άπροσδοκίτως δέ, έπετεύχθησαν θαύματα.

Εις τους κοινωνικούς όμως τομείς τής *έξελιξεως* ή άναμονή ήτο άπαιτητική λόγω τής ύπαρχούσης Προϊστορίας.

Σήμερα ο κόσμος είναι διηρημένος σε δύο άκρα στρατόπεδα. Τόν λεγόμενον Άνατολικόν κόσμον άφ' ένος, ειδικευμένον εις την όλιγοκρατίαν, και τόν λεγόμενον Δυτικόν κόσμον άφ' έτέρου, ειδικευμένον εις την Δημοκρατίαν. Μεταξύ αυτών των δύο άκρων κινούνται διάφορα κράτη εύρισκόμενα εις διαφόρους βαθμίδας άποχρώσεως μεταξύ πλήρους δημοκρατίας και πλήρους δικτατορίας. Καί τίθεται τó έρώτημα : Πού τοποθετείται τó Κράτος του Ίσραήλ, από άπόψεως πολιτικής, κοινωνικής και οίκονομικής γραμμής ;

Τό Κράτος του Ίσραήλ μέχρι σήμερα δέν έδήλωσε ούτε ότι είναι κράτος άριστερόν, ούτε ότι είναι κράτος δεξιόν, ούτε ότι είναι κράτος σοσιαλιστικόν, ούτε τίποτε από όλα αυτά. Καί δέν τó έδήλωσε δια τόν άπλούστατον λόγον ότι είναι ένα κράτος δημοκρατικόν. Δηλαδή ένα κράτος όπου τó κάθε πολιτικόν κόμμα μπορεί νά έχη σοσιαλιστικές ή συντηρητικές ή φιλελευθέρως ή ριζοσπαστικές ή άστικές ή και επαναστατικές άρχάς και νά εφαρμόξη ό,τι γραμμή θέλει, άρκεί νά μην παραβαίνη τους νόμους. Τό άληθινόν Δημοκρατικόν Κράτος, εφαρμόζει δια μίαν τετραετίαν τās άρχάς του κόμματος πού ένίκησε εις τās έκλογάς και κυβερνά έντός του πλαισίου πού του επιτρέπει τó ισχύον Σύνταγμα.

Τό Δημοκρατικόν Κράτος σκέλτεται και πιστεύει αυτά πού έκάστοτε σκέπεται και πιστεύει ή έλευθέρα γνώμη τής πλειοψηφίας των πολιτών του.

Υπάρχουν εις τó Ίσραήλ πολιτικά κόμματα, μεταξύ των όποίων τó Maram (κόμμα ήνωμένων έργατών), πού πιστεύει εις τά Kibbutz. Τά Kibbutz είναι γεωργικά χωριά πλήρους κοινοκτημοσύνης, άριθμούντα συνολικώς 27 500 μέλη, όπου και τά παιδιά από νηπιακής ήλικίας, παύουν ούσιαστικώς νά άνήκουν εις τους γονείς. Τά Kibbutz, είναι πολύ πύο προχωρημένα από τόν κομμουνισμόν εις την θεωρίαν, την εφαρμογήν και την προϊστορίαν τής ιδεολογίας πλήρους έλλείψεως οιασδήποτε ιδιοκτησίας. Με μίαν διαφοράν όμως, ότι όποιος θέλει συμμετέχει εις Kibbutz και όποιος θέλει πάλι, άναχωρεί από αυτό.

Υπάρχει και πολιτικόν κόμμα, τó Marai (έργατικόν κόμμα) πού ύποστηρίζει την πολιτικήν τής Hisdadrut, δηλαδή τής Γενικής Όμοσπονδίας Έργατών του Ίσραήλ, με μέλη τó 54 % του πληθυσμού τής χώρας. Η Hisdadrut όμως

είναι από μακρυνά ο μεγαλύτερος βιομηχανικός ιδιοκτήτης τῆς χώρας. Καί φροντίζει τουλάχιστον ἐξ ἴσου ἂν ὄχι καί περισσότερον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργοδότη ὅσον καί διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργοδοτομένου.

Ἐπάσχει καί τὸ κόμμα *Tenuat Haberut*, τὸ δεύτερον εἰς σημασίαν κόμμα τοῦ Ἰσραήλ, τὸ ὁποῖον πιστεύει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καί τὸν ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἐλεύθερον συναγωνισμόν. Δὲν πιστεύει εἰς τὴν διευθυνομένην οἰκονομίαν. Ζητεῖ τὴν ὁμοιόμορφον ἀντικειμενικὴν φορολογίαν τῶν ὁμοειδῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων καί ὄχι τὴν κατὰ περίπτωσιν ὑποκειμενικὴν φορολογίαν τῶν φορέων αὐτῶν τῶν δραστηριοτήτων.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν σαφῶν καί λεπτομερῶν προγραμμάτων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τοῦ Ἰσραήλ ἀφήνει τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν ξένον ἀναγνώστην, ὅτι εἰς τὸ Κράτος αὐτὸ ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καί ἰδεολογικαὶ τάσεις καί ἀποχρώσεις ὑπάρχουν καί προτείνονται. Ἐχουν ὅμως μίαν καί μόνην πιθανότητα νὰ δοκιμασθοῦν καί νὰ εφαρμοσθοῦν. Τὴν ἐξάσκησιν ἐλευθέρας πειθοῦς πρὸς τοὺς ψηφοφόρους Ἰσραηλινούς γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὑπὲρ τῆς εφαρμογῆς τῶν ἡ ἀπαιτούμενη δημοκρατικὴ πλειοψηφία. Καί τοῦτο ὄχι ἐπ' ἄπειρον, ἀλλὰ διὰ μίαν μόνον ἐκλογικὴν περιόδον, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκλογικὴ νίκη.

Τὸ Ἰσραήλ δὲν εἶναι ἡ χώρα ὅπου δοκιμάζεται ἀναγκαστικῶς ἡ τάδε ἢ ἡ δεῖνα προκαθορισμένη πολιτικὴ, κοινωνικὴ καί οἰκονομικὴ ἰδεολογία. Τὸ Ἰσραήλ εἶναι ἡ χώρα ὅπου, κάθε εἰλικρινῆς ἰδεολογικὴ γραμμὴ, δύναται νὰ ἐργασθῇ καί νὰ δοκιμάζεται κατὰ τρόπον ἐλεύθερον καί δημοκρατικόν.

Ἀπὸ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ γεγονός, προέρχεται ἡ μεγάλη προσδοκία τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ.

Ι Σ Ρ Α Η Λ - Κ Ο Σ Μ Ο Σ

Αὕτη ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης εἰς τὰ θέματα τῆς *προόδου*, κατὰ τὰ τελευταῖα 200 χρόνια καί ἰδιαίτερος τὰ τελευταῖα 50 χρόνια, ἐπροχώρησε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα.

Ἡ ταχύτης τοῦ ἴπλου ἡ ὁποία ἐβασίλευσε ἐπὶ 4.000 χρόνια διὰ τὴν μεταφορὰν ἀνθρώπων, προϊόντων καί νοσημάτων, ἀντικατεστάθη, διὰ μὲν τὰ νοήματα μὲ τὴν ἀστραπιαίαν ταχύτητα τοῦ ἀσφράτου, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρώπους καί τὰ προϊόντα, μὲ τὴν ταχύτητα τῶν ὑπερηχητικῶν ἀεροσκαφῶν. Αὕτη ἡ ἀναλογικὴ εἰκὼν τῆς σημειωθείσης *προόδου* ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα ἰσχύει δι' ὅλα τὰ πεδία τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνικῆς, τῆς παραγωγῆς, τῆς ὀργανώσεως καί τῆς πρακτικῆς.

Ὅλη αὕτη ἡ ἀπίστευτη *πρόοδος* ἡ ὁποία ξεπέρασε εἰς ἐπιτεύγματα ὅ,τι εἶχε παράγει μέχρι τότε ἀκόμη καί ἡ πῶδ τολμηρῆ φαντασία, ἀπαιτεῖ καί μίαν ἀνάλογον *ἐξέλιξιν*.

Αἱ μέθοδοι διακυβερνήσεως, οἱ κοινωνικοὶ θεσμοί, αἱ οἰκονομικαὶ καί παραγωγικαὶ διαρθρώσεις, ἡ δημοκρατικὴ ἐνημέρωσις καί ἐκδήλωσις τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ σχέσις ἐργασίας καί ἀμοιβῆς, ἡ πολιτικὴ ἀγωγή, δὲν μποροῦν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας νὰ λειτουργοῦν καθ' ὃν τρόπον λειτουργοῦσαν πρὸ 2.000 ἐτῶν ἢ καί πρὸ 200 ἀκόμη ἐτῶν. Τότε ἡ μόνη πειθαρχημένη πηγὴ

ἐνεργείας, ἦτο ἡ μυϊκὴ δύναμις. Καὶ τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως ἦτο ὑποδεκακλάσιον τοῦ σημερινοῦ καὶ ἦτο μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπίπεδον ὄχι διαβιώσεως, ἀλλὰ ἐπιβιώσεως.

Ἐνῶ εἰς τὰ θέματα τῆς **προόδου**, ἔχουμε μεθόδους καὶ ἐπιτεύγματα τῆς τελευταίας 50ετίας τὰ ὅποια καλύπτουν πλήρως ὅτι μέχρι πρὸ 50 ἐτῶν εἶχεν εὔρει καὶ ἐφαρμόσει ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὰ θέματα τῆς **ἐξελίξεως**, δηλαδὴ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ἡ ἀνθρωπότης βαδίζει ἀκόμη ἐπὶ τῶν μεθόδων ποῦ ἐχαράχθησαν πρὸ 2.000 ἢ 3.000 ἐτῶν.

Διὰ τὴν χάραξιν αὐτῶν τῶν μεθόδων, πρωτεύοντα ρόλον ἔπαιξαν τὸ Ἰσραήλ καὶ ἡ Ἑλλάς ποῦ εἶναι οἱ δύο κοιτίδες τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Θὰ ἔπρεπε νὰ βρεθῆ καλλιτέχνης ἀξίας, γιὰ νὰ παραστήσῃ μὲ λόγια ἢ μὲ χρώματα αὐτὸ τὸ δράμα τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἀνθρωπότης μοιάζει μὲ ἕνα κινητόν, τὸν ὁποῖον γιὰ νὰ κινηθῆ εἰς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον, χρειάζεται δύο βασικά πράγματα: 1ον) ὄργανα προωθήσεως καὶ 2ον) ὄργανα κατευθύνσεως. Τὰ ὄργανα προωθήσεως αὐτοῦ τοῦ κινητοῦ, ἐφθασαν σήμερον διὰ τῆς **τεχνικῆς προόδου** σὲ τέτοια τελειότητα, ὥστε ἐπολλαπλασιάσαν ἐπὶ 100, ἐπὶ 1000, ἐπὶ 10.000 τὴν ταχύτητά του, ποῦ εἶναι θέμα Χρόνου, καὶ ἐπεξέτειναν τὸν Τόπον του, ὄχι μόνον εἰς νέας ἡπείρους καὶ εἰς τοὺς πόλους καὶ ὑπὸ τὰς θαλάσσας καὶ εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλὰ τώρα πλεον καὶ εἰς τὸ διάστημα. Ἀντιθέτως τὰ ὄργανα κατευθύνσεως, δηλαδὴ τὰ πηδάλια αὐτοῦ τοῦ κινητοῦ, λόγῳ βραδυτάτης **κοινωνικῆς ἐξελίξεως**, εἶναι τύπου ἀπρηχαιωμένου καὶ ἀδυνατοῦν νὰ πειθαρχήσουν τὴν κολοσσιαίαν δι' αὐτὰ ταχύτητα καὶ τεχνικὴν δυνατότητα τοῦ κινητοῦ. Ὁ πειθαρχημένος κινητὴρ κάθε κινητοῦ, εἶναι ὄργανον δημιουργικόν. Ἐὰν ὅμως χαλαρωθῆ ἡ πειθαρχία του καὶ γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο γίνεται ὄργανον διέθρου.

Καὶ διερωτᾶται σήμερον ἡ ἀνθρωπότης, ἔαν ὁ νοῦς καὶ τὰ χέρια ποῦ ἀποφασίζουν τὸ τρόπον χρησιμοποίησεως τῶν δυνάμεων τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, καὶ ἐλέγχουν τὴν σκανδάλην ἐξαπολύσεώς των, εἶναι τόσοσ ὄριμα ὅσον ὁ νοῦς καὶ τὰ χέρια ποῦ ἀπέσπασαν αὐτὰς τὰς δυνάμεις ἀπὸ τὴν Φύσιν.

Καὶ διερωτᾶται ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης μήπως θέλει πληρώσει εἰς τοὺς θεοὺς, τὴν κλοπὴν αὐτοῦ τοῦ πυρὸς τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων βαθμῶν, ἀκριβώτερα ἀπὸ ὅτι ὁ Προμηθεὺς καὶ οἱ προστατευόμενοί του ἐπλήρωσαν τὴν κλοπὴν τοῦ πυρὸς τῶν ἐλαχίστων τεσσάρων ἢ πέντε χιλιάδων βαθμῶν.

Ἐπάρχουν βεβαίως σήμερον εἰς τὰ θέματα τῆς ἐξελίξεως νέες προτάσεις καὶ νέες πειραματικῆς ἐφαρμογῆς μεγάλης ἐκτάσεως. Εἶναι ὅμως τόσοσ ἐπαναστατικῆς, τόσοσ ριζοσπαστικῆς, τόσοσ προσωποπαγεῖς, τόσοσ βίαιες καὶ ἀφύσικες καὶ ὑφίστανται τόσοσ ἐσωτερικῆς ἀλλαγῆς καὶ ἀνατροπῆς ἀνά τριετίαν ἢ πενταετίαν καὶ ἔχουν καὶ οἱ ἴδιες τόσοσ ρευστὴν τὴν αὐτοπεποιθήσιν τους, ὥστε δημιουργοῦν εἰς κάθε ἐλεύθερον ἄνθρωπον ἢ λαόν, περισσοτέραν ἐπιφυλακτικότητα παρὰ ἐμπιστοσύνην.

Καὶ ἔαν ἡ ἀποδοχὴ των θὰ εἶχε ὡς μόνην συνέπειαν μίαν τετραετίαν δοκιμῆς μὲ ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας θὰ ἦσαν πολὺ χρήσιμες

αὐτὲς οἱ νέες τάσεις. Δυστυχῶς ὅμως, οἱ περισσότερες ἀπὸ αὐτὲς ἔχουν ὡς βασι-
κὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ὥρας ἐγκατασταθοῦν εἰς μίαν χώραν, τὴν διὰ παντὸς βιαιοῦ
καὶ ἀνελευθέρου μέσου καὶ δι' ἀπεριόριστον χρόνον ἐπιβολὴν των. Ἄσχετα ἀπὸ
ὅλα τὰ ἄλλα γνωρίσματα αὐτῶν τῶν κοσμοθεωριῶν, κακὰ ἢ καλὰ, ἢ ἀνθρω-
πίνῃ προσωπικότητι δὲν μπορεῖ νὰ δεχθῆ τὴν ἀπόπειραν τῆς καταλύσεως τῆς ἀτο-
μικῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὸ βασικόν της γνώρισμα ποῦ εἶναι ἡ
ἀτομικὴ ἐλευθερία κρίσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Αὐτὸ τὸ δικαίωμα ἀναφέρε-
ται εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ὡς ἡ πρώτη ἐνσυνείδητος πράξις τοῦ ἀνθρώπου,
διὰ τῆς βρώσεως τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης, θὰ ἤθελε μὲ κάποιον
τρόπον, νὰ ἀνακόψῃ ὀλίγον τὴν τεχνικὴν **πρόοδον** τῆς ὁποίας φοβᾶται πλέον
τὸν ἰλιγγιώδη ρυθμὸν, μέχρις ὅτου κατορθώσῃ νὰ βρῆ συμπληρωματικὰς ἀρχὰς
τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνικῆς **ἐξελίξεως**. Εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη τὰ κοινωνικά
θέματα τῆς **ἐξελίξεως**, νὰ ὑποστοῦν ταχέως τὴν ἀναγκαίαν μετάστασιν διὰ νὰ
ἐναρμονισθοῦν μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα τῆς **πρόοδου**. Διότι ὅπου δὲν ἐπι-
τυγχάνεται ἐγκαίρως μία ὁμαλὴ κοινωνικὴ **μετάστασις**, ἐπιβάλλεται ὡς μόνη
λύσις ὑστάτης ὥρας, ἡ **ἐπανάστασις**. Καὶ ὅπου δὲν γίνεται ἐγκαίρως **μετατροπὴ**,
γίνεται σπασμοδικὴ **ἀνατροπὴ**.

Οἱ σημερινοὶ καιροί, φέρουν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπικαιρότητα τοῦ σκε-
πτομένου καὶ ἀνησύχου ἀνθρώπου, τὸν μῦθον τοῦ μαθητευομένου μάγου, τοῦ
Ἑλληνος φιλοσόφου Λυσία. Καὶ θέτουν ἕκ νέου τὸ ἀγωνιώδες ἐρώτημα : Μήπως
ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ πλέον νὰ πειθαρχήσῃ τὸν ἐκρηκτικὸν τεχνικὸν μηχαν-
ισμόν τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔθεσε εἰς κίνησιν; Καὶ ποῦ εἶναι τὸ Κράτος τοῦ
Ἰσραὴλ μέσα σ' ὅλα αὐτὰ;

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι νουνεχεῖς καὶ σοφοὶ ἐπιστήμονες, πολιτικοί, θρησκευ-
τικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ἄλλες κορυφὲς τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως καὶ δραστηριότη-
τος, προερχόμενοι ἀπὸ κάθε σημεῖον καὶ κάθε φυλὴν τῆς γῆς, συνηντῶντο κάπου
διὰ νὰ συζητήσουν τὸ πρακτέον. Ἴσως θὰ κατέληγαν εἰς τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως
ἐνὸς ὀνειρώδους Κράτους, πειραματικοῦ καὶ προτύπου.

Εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος, θὰ ἔπρεπε εἰ δυνατόν, νὰ ὑπῆρχαν πολῖται ἀπὸ ὅλα
τὰ σημεῖα τῆς γῆς γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύεται κάθε νοοτροπία καὶ κάθε ἔθιμον.

Σ' αὐτὸ τὸ Κράτος, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλισθῆ μία ἔξωθεν βοήθεια πρα-
κτικὴ καὶ θεωρητικὴ, γιὰ νὰ ὀριμᾶσῃ τοῦτο ταχέως.

Θὰ ἔπρεπε δὲ ὡς βασικὸν δόγμα πολιτικὸν καὶ κοινωνικόν, νὰ ἐπικρατήσῃ
δημοκρατικὴ ἐλευθερία διὰ τὴν ἀπόσκοπον καὶ ἀνόθευτον **ἐξελίξειν** κάθε νέας
ἀντιλήψεως ἢ ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ **πρόοδον** σύμφωνον μὲ τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα τῆς
τεχνικῆς, γιὰ νὰ ὑφίσταται ἀναλόγους ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς **ἐξελί-
ξεώς** του.

Θὰ ἔπρεπε αὐτὸ τὸ Κράτος, γιὰ νὰ εἶναι τὸ πείραμα ὠφέλιμον, νὰ ἔχῃ
ἐχθροὺς καὶ φίλους, εὐκολίας καὶ δυσκολίας.

Θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ κείται εἰς ἕνα σημεῖον τῆς γῆς, ποῦ νὰ εἶναι τὸ σταυρο-

δρομί τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων διαφόρων πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν δοξασιῶν τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος, γὰρ νὰ ἐγκρίνη, ἢ νὰ ἀπορρίπτῃ, ἢ νὰ τροποποιῇ, κάθε δοξασίαν χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται καὶ νὰ πιέζεται ἀπὸ τὸ γεωγραφικὸν περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εὐρίσκεται.

Θὰ ἔπρεπε αὐτὸ τὸ Κράτος, νὰ ἔχῃ ὡς Κράτος σάρκα καινουργῆ καὶ εὐπλαστον, διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ ἴδιον πρακτικῶς καὶ διὰ νὰ καρποθῇ τὴν ἔξωθεν προθύμως προσφερομένην τεχνικὴν καὶ θεωρητικὴν βοήθειαν.

Νὰ ἔχῃ ὅμως ψυχὴν μακρᾶς καὶ δεδοκιμασμένης ἀντοχῆς, γὰρ νὰ ἀνθίσταται εἰς τὴν ἔξωθεν ἐπίσης προσφερομένην φθοροποιὸν κοινωνικὴν διείσδυσιν. Θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ δέχεται γνώσεις, ἀλλὰ νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ συζητῇ γνώμας διὰ νὰ μορφοποιῇ ἰδικὰς του ἀνεπηρεάστους ἀπόψεις καὶ πεποιθήσεις.

Καὶ τί ἄλλο εἶναι, ὄχι γὰρ τὸ Ἰσραὴλ βέβαια, ἀλλὰ γὰρ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ;

Σὺν τὴν Ἑλλάδα κεῖται στὸ διεθνὲς σταυροδρόμῳ τῶν πρακτικῶν καὶ κοινωνικῶν κατακτιήσεων τοῦ ἀνθρώπου. Στὸ γεωγραφικὸν σημεῖον συναντήσεως τῶν πνευματικῶν καὶ ὀλισκῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Ὑφηλίου. Μὲ ἓνα αὐτὶ ἀκούει τὴν φιλοσοφημένην καὶ ψυχραὶμον Ἀνατολὴν, μὲ τὸ ἄλλο αὐτὶ ἀκούει τὴν ἀνήσυχον καὶ πρακτικὴν Δύσιν. Μὲ τὸ ἓνα πόδι παταίει στὸν πλούσιον καὶ ἀνεπτυγμένον Βορρᾶ, μὲ τὸ ἄλλο παταίει τὸν φτωχὸν καὶ ὑπὸ ἀνάπτυξιν Νότον.

Αὐτὴ ἡ γωνία τῆς γῆς τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, παραγωγὸς θρησκειῶν, παραδόσεων καὶ πολιτισμῶν, φέρει τὴν σφραγίδα τῆς σὲ κάθε σελίδα τῆς Ἱστορίας. Αὐτὴ παρήγαγε τὶς δύο πλήρεις κοσμογονίες τοῦ κόσμου ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Χάος καὶ καταλήγουν εἰς τὸν πολιτισμένον ἄνθρωπον. Τὴν ἐλληνικὴν μυθολογίαν, μὲ πρωτεργάτην τὸν Ἡσίοδον καὶ τὴν Γέννησιν μὲ πρωτεργάτην τὸν Μοῦσαέα.

Αὐτὲς οἱ δύο φυλές, ἀφοῦ ἐστερήθησαν ἰδίου Κράτους ἐπὶ μακρόν, οἱ μὲν Ἕλληνες 400 χρόνια, οἱ δὲ Ἰσραηλίται 2.500 χρόνια, εἶχαν τόσην ἐθνικὴν καὶ φυλετικὴν δύναμιν καὶ συνείδησιν, ὥστε ὀργάνωσαν ἐκ νέου ἐθνικὸν Κράτος ὡς Φοίνικες ἐκ τῆς τέφρας.

Αὐτὲς οἱ δύο φυλές, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἰσραηλίται, σὲ ὅποιον σημεῖο τῆς γῆς καὶ ἂν βρεθοῦν, προσαρμύζονται, εὐδοκιμοῦν, προσφέρουν. Διότι ἀκριβῶς προέρχονται ἀπὸ ἓνα σημεῖον τῆς γῆς ὅπου διασταυρῶνται ὅλες οἱ Κοινωνικὲς καὶ πρακτικὲς τάσεις τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἀντιπροσωπεύονται οἱ νοοτροπίες 70 διαφόρων ἐθνῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέρχονται οἱ 1.400.000 περίπου ἐπαναπατρισθέντες Ἰσραηλίται οἱ ὁποῖοι ἔγιναν Ἰσραηλινοί, καὶ συνθέτουν τὸ 70 τοῖς ἑκατὸν τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Ἡ ἔξωθεν τεχνικὴ καὶ οικονομικὴ βοήθεια πρὸς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι ἄφθονος καὶ συνεχὴς. Πλὴν ὅμως, δὲν ὠδήγησε εἰς σπατάλην καὶ χλιδὴν. Κάθε κρατικὴ ἢ ἄλλη κοινωφελὴς δραστηριότης εἰς τὸ σημερινὸν Ἰσραήλ, φέρει τὴν σφραγίδα τῆς λιτότητος καὶ τῆς νοικοκυροσύνης. Ἡ ἀξιοποίησις αὐτῆς τῆς βοηθείας, εἶναι τόσον ἱκανοποιητικὴ, ὥστε τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ σήμερον θεω-

ρείται ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν διεθνῆ Πρωτοπορίαν τῆς *προόδου* καὶ τῆς Ἐπιστήμης σὲ πλείστες ὁσες ἐκδηλώσεις του.

Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ περιβάλλεται καὶ ἀπὸ φίλους καὶ ἀπὸ ἐχθρούς. Καὶ ἴσως πῶς πολὺ ἀπὸ ἐχθρούς παρὰ ἀπὸ φίλους. Ἐξασκεῖ φιλειρηνικὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ χρειάζεται καιρὸς γιὰ νὰ πεισθῇ ὁ κάθε γείτων ὅτι τὰ φιλειρηνικὰ ἔργα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ φιλειρηνικὰ λόγια.

Αὐτὸ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, νέον καὶ εὐπλαστον, εἰς τὴν Τεχνικὴν, τὴν Οἰκονομίαν, τὴν Ὀργάνωσιν, τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἐν γένει εἰς τὸ Πνεῦμα καὶ εἰς τὴν Πράξιν, εἶναι ἰσχυρὸν καὶ σιδηροῦν εἰς τὴν ψυχὴν ἢ ὁποῖα ἐσφρηγηταίῃ μετέσσερες χιλιάδες χρόνια θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν παραδόσεων.

Φυσικὸν εἶναι, μία πείρα πὺδ ἀπὸ 3000 χρόνια ξεπέρασε τὸ στάδιον τῶν δοκιμῶν, νὰ μελετᾷ μετὰ πολλὴν ψυχραιμίαν ἀντιτιθέμενες ἀλλήλων νέες κοσμοθεωρίαι πὺδ εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ καὶ τῆς αὐτοαμφιβολίας. Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ εἶναι τόσον ὄριμον ὥστε λειτουργεῖ ἀπόγως χωρὶς κἄν νὰ ἔχη ψηφίσει Σύνταγμα.

Καὶ τέλος καὶ σπουδαιότερον, αὐτὸ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἔχει ὡς βασικὴν γραμμὴν κατευθύνσεως ὅλων του τῶν πράξεων τὴν *εἰλικρίνειαν* καὶ τὴν *ἐλευθερίαν*. Τόσον εἰς τὰ πνευματικά, ἐπιστημονικά καὶ πρακτικά θέματα, ὅσον καὶ εἰς τὰ κοινωνικά καὶ ἠθικά θέματα.

Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, χωρὶς ἴσως καὶ νὰ τὸ ξέρη, εἶναι τὸ τελειότερον πειραματικὸν Κράτος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἐχει τίς περισσότερες πιθανότητες νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸ νὰ εὕρῃ συγχρόνους συνταγὰς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς *ἐξελίξεως*, αἱ ὁποῖαι νὰ ἐναρμονισθοῦν καὶ νὰ συμβαδίσουν μετὰ τὰ τεχνικοοικονομικά δεδομένα τῆς σημερινῆς ἀπιστεύτου *προόδου*.

Ἡ ἴδρυσις τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὄφελος τόσον διὰ τοὺς Ἰσραηλινούς, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον Ἰσραηλίτας. Διὰ τὴν ὑπόλοιπον ὅμως ἀνθρωπότητα, εἶναι πολύτιμος συνεισφορὰ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν διεθνῶν προβλημάτων κοινωνικοῦ πρὸ παντὸς περιεχομένου.

Αὐτὸ τὸ τόλμημα τῆς ὀργανώσεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ὄργανώθη, εἶναι λίαν χρήσιμος διεθνῆς συμβολὴ εἰς τὴν ἀπαραίτητον πλέον ταχυτέραν *ἐξέλιξιν* καὶ εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῶν κοινωνικῶν θεμάτων. Ὁ ἀνθρώπος ρομπὸτ τῆς τεχνικῆς τῆς σήμερον, μετὰ τὸν ἠλεκτρονικὸν ἐγκέφαλον, τοὺς διαπλανητικοὺς πυραύλους, τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν, τὰς ὑπερηχητικὰς ταχύτητας, τὴν δεκαπλασίαν παραγωγικότητα, καὶ τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ 1/10 τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν γεωργίαν, ὅπου μέχρι πρὸ 100 ἐτῶν ἀπησχολεῖτο τὸ 90% τοῦ πληθυσμοῦ, αὐτὸς ὁ σημερινὸς τεχνικὸς ἀνθρώπος δὲν μπορεῖ πλέον νὰ συνοδοιπορῇ μετὰ τὸν ἠθικοκοινωνικὸν χλαμηδοφόρον ἀνθρώπον τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωϋσέως ἢ τοῦ Πλάτωνος.

Χρειάζεται ἐπειγόντως μίαν μεταρρύθμισιν τῶν κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν μεθόδων καὶ ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἐθεσπίσθησαν πρὸ 2 ἢ 3.000 ἐτῶν.

Πολλὰ κράτη, νέα ἢ παλαιά, προσφέρουν σ' αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν μεταρρύθμισιν τὴν συμβολὴν των. Ἄλλα μὲν μετὰ βίαιον τρόπον, ἄλλα δὲ μετὰ ἡπιον τρόπον.

Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, προσφέρει ἴσως τὴν ἰσχυροτέραν συμβολὴν μὲ τρόπον γοργόν ἀλλὰ ἥρεμον, πολιτισμένον, εἰλικρινῆ καὶ δημοκρατικόν.

Ἐπῆρχε μία ἐποχὴ ἡ ὁποία ἐκράτησε μέχρι καὶ πρὸ 100 περίπου ἐτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα τῆς ἀνθρωπότητος περιστρέφοντο ὅλα γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου ἢ ἐπροκαλοῦντο καὶ ἐδημιουργοῦντο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπωνύμου ἑνός. Ἐπιτεύγματα στρατιωτικά, πολιτικά, κοινωνικά, ἐπιστημονικά καὶ ἄλλα.

Σήμερα ἄλλαξαν οἱ καιροί. Ὁ ἕνας ἀνθρώπος ὅσον εὐφυῆς καὶ ἐργατικός ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ πλέον μόνος του νὰ συγκεντρώσῃ μέσα του τόσην γνῶσιν, δύναμιν καὶ δυνάμει, ὅσην ἀπαιτοῦν τὰ σημερινὰ προβλήματα γιὰ νὰ ἐπιλυθῶν. Ἐλάχιστα θέματα πνευματικά καὶ πρακτικά παρέμειναν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἀντιμετώπισεως ὑπὸ ἑνός καὶ μόνου ἀνθρώπου.

Ἡ ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ναπολέοντος, τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Πασσάλ, τοῦ Ἀρχιμήδους καὶ τοῦ Παστέρ, ὅσο πάει καὶ χάνεται.

Τὰ μεγάλα σύγχρονα προβλήματα, ἀντιμετωπίζονται καὶ ἐπιλύονται διὰ συλλογικῆς ἐργασίας, πνευματικῶν, ἐπιστημονικῶν, τεχνικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων ἐπιτελείων.

Καὶ ἡ νέα κοινωνική, πολιτική καὶ ἠθική **ἐξέλιξις** ποὺ χροιάζεται ἡ ἀνθρωπότης διὰ νὰ ἐναρμονισθῇ μὲ τὴν νέαν τεχνικήν, οικονομικήν, ἐπιστημονικήν **προόδον**, δὲν εἶναι πλέον ἔργον ἑνός Hamourabi ἢ ἑνός Λυκούργου, ἢ ἑνός Δράκου, ἢ ἑνός Σολομώντος, ἢ ἑνός Σόλωνος, ἢ ἑνός Ἰουστινιανού.

Εἶναι ἔργον ὄχι μόνον ὀλοκλήρου ἐπιτελείου, ἀλλὰ ὀλοκλήρου ἑνός λαοῦ.

Τὰ ἐπιτεύγματα τῆς **προόδου** μπορεῖ ἀκόμα νὰ πραγματοποιηθῶν ἀπὸ τὸν ἕνα ἢ τοὺς ὀλίγους. Διότι ἀφ' ἧς ὥρας ἀνακαλύπτονται, ἔχουν αὐταπόδεικτον τὸ ὀρθὸν ἢ τὸ ἐσφαλμένον αὐτῶν, ἐκ τοῦ ἀμέσου φανεροῦ καὶ παραδεκτοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐφαρμογῆς των ἢ τοῦ πειραματισμοῦ των.

Τὰ ἐπιτεύγματα τῆς **ἐξελίξεως** ὅμως, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ διάπλασις γλώσσης, ἔχουν ὡς μέτρον τοῦ ὀρθοῦ των, τὴν ἀποδοχὴν καὶ ἐφαρμογὴν των ὑπὸ τῶν πολλῶν, συνεπῶς καὶ ἀργοῦν, καὶ εἶναι ἔργον τῶν πολλῶν.

Καὶ ἐὰν Δημοκρατία σημαίνει τὸν ἴσον ἐπιμερισμὸν τῶν εὐθυνῶν ἑνός ἔθνους ἐπὶ ὅλων τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, τὸ ἔργον τῆς περαιτέρω **ἐξελίξεως** τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι ἔργον ὀλοκλήρων λαῶν.

Ὁ σύγχρονος ἐπισκέπτης τοῦ Ἰσραήλ, ἔχει συχνὰ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὅπως πρὸ 3200 ἐτῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ σήμερα κάποιον ἀόρατο χερί εἰς τὸ Ἰσραήλ προσπαθεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὸ κλασικώτερον ἐξ ἐμπνεύσεως κείμενον τοῦ κόσμου τὸν δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.

Καὶ ἅμα προσπαθῆσῃ νὰ ὀνοματίσῃ τοὺς χαρακτᾶς τῶν νέων πλακῶν, καταλήγει σὲ ομάδες, ἀπὸ ομάδες προχωρεῖ σὲ ὀλόκληρες τάξεις ἀνθρώπων, καὶ στὸ τέλος ἀνακαλύπτει ὅτι ὁ κάθε Ἰσραηλινὸς σὲ ὅτι καὶ ἂν ἀσχολεῖται, συμβάλλει εἰς τὴν χάραξιν αὐτῶν. Καὶ ὁ κάθε Ἰσραηλινὸς τὸ κάνει μὲ ἐμπνευσιν, μὲ ἰδεολογίαν, μὲ εἰλικρίνειαν, μὲ ἀγάπην.

Τὸ κάνει ἴσως μόνον γιὰ τὸ Ἰσραήλ ὅπως καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔκαμε τότε

για τὸν ἰδικὸν τοῦ λαόν. Ἄλλὰ ἐὰν ἡ ἀνθρωπότης ὠφελήθηκε καὶ ὠφελεῖται τόσο ἀπὸ τὴν *ἐξέλιξιν* ποὺ προκάλεσε καὶ δημιούργησε τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ τὸ 1200 π.Χ. γιατί νὰ μὴν ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν *ἐξέλιξιν* τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ 1960 μ.Χ.

Οἱ σημερινὲς ὅμως πλάκες τῆς *ἐξέλιξεως* δὲν ἔχουν τὰ δεδομένα ποὺ εἶχαν οἱ παλιές.

Οἱ παλιές κοσμοθεωρίες τῆς ἀνθρωπότητος ζητοῦσαν τὴν κοινωνικὴν ἰσοροπίαν ἀπὸ τὴν στέρησιν, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ὀλιγάρκειαν καὶ τὴν περιορισμένην κατανάλωσιν.

Αὐτὸ ἦτο καλὸν διὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ 9/10 τῶν ἀγαθῶν προήρχοντο ἀπὸ τὴν γεωργίαν καὶ τὰ 9/10 τῶν ἀνθρώπων ἦσαν ἀπησχολημένοι μὲ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Διότι τότε σ' αὐτὴν τὴν μονομερῆ μορφήν παραγωγῆς, ὑπῆρχε τὸ ἀδιάβατον σύνορον τῆς διαθεσίμου γῆς, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει τὴν ἐπαύξεισιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀπασχολήσεως συνεπῶς καὶ τῆς κατανάλωσος πέραν ἑνὸς ὁρίου.

Σήμερα ὅμως δὲν ὑπάρχουν πιά γνωστὰ σύνορα εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν ἀγαθῶν. Διότι εἰς τὰ πλούσια κράτη τὰ 7/10 τῶν ἀγαθῶν προέρχονται ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἱκανότητα καὶ δὲν περιορίζονται πλέον ἀπὸ πρῶτες ὕλες.

Καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἐξυληθησῶν μεταξὺ ἀνθρώπων, δὲν ἔχει γνωστὸν ὄριον κορεσμοῦ.

Ἡ κοινωνικὴ ἰσοροπία σήμερον ζητεῖται ἀπὸ τὴν διαρκῆ αὔξεισιν τῆς κατανάλωσος καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ ὁποία καταλήγει σὲ πληρεστέραν ἀπασχόλησιν καὶ σὲ ὑψηλότερον ἐπίπεδον κατανάλωσος, συνεπῶς καὶ βιώσεως καὶ συμβιώσεως.

Καὶ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ 1958, ἀπόγονον τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ 1200 π.Χ. διδάσκει σήμερον τὴν μείζονα κατανάλωσιν ἀντὶ τῆς ἐλάσσονος καὶ ἐφαρμόζει τὴν ἐπηυξημένην παραγωγικότητα ἀντὶ τῆς περιπατητικῆς φιλοσοφίας τῶν στοχασμῶν καὶ τῆς μοιρολατρίας.

Τὸν παλαιὸν καιρὸν, γιὰ νὰ πλουτίσῃ ἓνα Κράτος, μελετοῦσε ὡς καλυτέραν λύσιν, ἓνα ἐπιθετικὸν κατακτητικὸν πόλεμον καὶ ἔτσι, ἂν ἐπετύγχανε, ἠῦξανε τὸν πλοῦτον τοῦ περιήπου εἰς τὸ διπλάσιον διὰ διαρπαγῆς ἀπὸ τὸν ἐχθρόν.

Σήμερα τὰ δεδομένα ἄλλαξαν. Στὰ σύνορα ἑνὸς Κράτους, ὑπάρχουν ἴσως ἐχθροὶ οἱ ὁποῖοι ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον νικηθοῦν, θὰ προκαλέσουν τὸν *διπλασιασμὸν* τοῦ πλούτου. Ἀλλὰ στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους, ὑπάρχουν ἐχθροὶ οἱ ὁποῖοι μποροῦν ἀσφαλῶς νὰ νικηθοῦν καὶ νὰ προκαλέσουν τὸν *δεκαπλασιασμὸν* τοῦ πλούτου.

Ἐχθροὶ σὰν τὴν κακὴν ὀργάνωσιν, τὴν ἀνεργίαν καὶ τὴν ὑποαπασχόλησιν, τὴν κακὴν παραγωγικότητα καὶ ἐν γένει τὴν μὴ ἐντελῆ ἀξιοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων κυρίως καὶ δευτερευόντως τῶν φυσικῶν δεδομένων τοῦ κάθε Κράτους.

Καὶ αὐτὸ τὸ μάθημα προσφέρει τὸ Ἰσραὴλ εἰς ὅποιον θέλει νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ νὰ ὠφεληθῇ. Καὶ δὲν στηρίζει πλέον τὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν τάξιν εἰς τὴν περιφρόνησιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ εἰς τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν καὶ καθυπόταξιν αὐτῶν.

Οἱ πρωτόγονοι λαοὶ ἐποφθαλμιοῦν τὸν πέραν τῶν συνόρων των πλοῦτον. Οἱ προηγμένοι λαοὶ σὰν τὸ σημερινὸν Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, δημιουργοῦν ἐντὸς τῶν συνόρων των μείζονα ἴδιον πλοῦτον.

Ὁ πόλεμος πρὸς πλουτισμὸν ἐναντίον γειτόνων, συνεπάγεται βαρὺ τίμημα συνειδήσεως, αἵματος καὶ ὑποβιβασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Ὁ πόλεμος ὡς τὸν διεξάγει τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἐναντίον τῶν τεχνικῶν καὶ ὀργανωτικῶν δυσκολιῶν, εἶναι μεγαλόπρεπος ἐπιβράβευσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, μαθήσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐπιδόσεως.

Γιὰ τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν δὲν χρειάζεται κἄν πολεμικὴ ἢ ἄλλη βίαιη ἐνέργεια πρὸς σύμπτυξιν τῶν ἀναγκαίων μεγαλυτέρων βιωσίμων πολιτικῶν, οικονομικῶν καὶ γεωγραφικῶν μονάδων. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ ἐλευθέρων συμφωνιῶν καὶ συμβάσεων.

Αὐτὸ ἐπιδίδωκει τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ νὰ ἐπιτύχη μὲ τὰ ἄλλα κράτη καὶ σιγὰ σιγὰ τὸ ἐπιτυγχάνει. Ἀφοῦ δὲ κατόρθωσε νὰ εἶναι σήμερον τόσον φίλον μὲ κράτη τὰ ὁποῖα πρὸ 18 μόλις ἐτῶν τοῦ ἐφέρθησαν τόσον ἐχθρικά, ἔχουμε κάθε λόγο νὰ πιστεύουμε ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ εἶναι ἕξ ἴσου φίλον καὶ μὲ κράτη μὲ τὰ ὁποῖα σήμερον ἔχει μερικῆς δυσκολίας.

Εἶναι δὲ συγκινητικὴ ἡ ἔξακολουθοῦσα καὶ σήμερον προσήλωσις εἰς τὰ εἰρηνικὰ μέσα τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραήλ τῆς ὁποίας ἔνα ἀπὸ τὰ ὀνόματα λέγεται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Χαβιροῦ καὶ τὴν φυλὴν τῶν Χαβιροῦ οἱ ὁποῖοι ἐνῶ διὰ τῶν ὀπλων ἐνίκησαν τοὺς Ἰσραηλινούς, ὑπετάγησαν τελικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν των ὑπεροχὴν καὶ ἐθεώρησαν τιμητικὸν δι' αὐτοὺς νὰ τοὺς χαρίσουν καὶ τὴν ὄνομασάν του:

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ὅλα τὰ λεχθέντα ἀποτελοῦν μίαν θεωρητικὴν τοποθέτησιν ἢ ὁποῖα μοιραίως ἀφήνει πολλὰ σημεῖα κενὰ καὶ προκαλεῖ ἀμφιβολίας περὶ τῆς βασιμότητος αὐτῆς τῆς γνώμης.

Τόσον ὁ ἀκροατῆς, ὅσον καὶ ὁ ὁμιλητῆς, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην προσφυγῆς εἰς ἓνα πραγματικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιβεβαιωθῇ τὴν θεωρητικὴν τοποθέτησιν.

Ἐλάτε νὰ προσφύγουμε μαζί σ' ἓνα πραγματικὸ γεγονός ποὺ ἀνήκει εἰς τὸ πολυτιμότερον κεφάλαιον κάθε Ἔθνους. Εἰς τὴν νεολαίαν. Ἐλάτε νὰ ἐρευνήσουμε τί ὑπάρχει στὴν ψυχὴ τῆς Νεολαίας ἐνὸς Κράτους εἴτε ἀνατολικοῦ, εἴτε δυτικοῦ, εἴτε ἄλλου τύπου.

Σήμερα στὸν κάθε νέο σὲ οἶονδῆποτε σημεῖον τῆς γῆς, συμβαίνει τὸ ἐξῆς φαινόμενον. Αὐτὸς ὁ νέος δέχεται δύο εἰδῶν παραστάσεις καὶ εἰκόνας τῆς ζωῆς. Οἱ πρῶτες ἀνάγονται εἰς τὴν *προόδον*, οἱ δευτέρες ἀνάγονται εἰς τὴν *ἐξέλιξιν*.

Αἱ παραστάσεις καὶ οἱ εἰκόνας τῆς *προόδου*, εἶναι πλήρως ἀντιληπτές καὶ παραδεκτές ἀπὸ τὸν κάθε νέον. Εἴτε εἶναι καινούργιος τύπος ἀεροπλάνου, ἢ νεωτέρα μέθοδος ὀργανώσεως ἢ ἐπαναστατικὸς διαπλανητικὸς πύραυλος, ἢ πρωτότυπος ἐφαρμογὴ πυρηνικῆς ἐνεργείας, ἢ ἀνατροπὴ τῶν μέχρι σήμερον παραδοχῶν περὶ

Φυσικῆς ἢ Χημείας. Ὅλες αὐτὲς οἱ παραστάσεις καὶ εἰκόνες ποὺ ἀφοροῦν τὴν **πρόοδον** εἶναι σαφεῖς, αὐταπόδεικτες, ἀναντίρρητες καὶ ὁμοίμορφα μεθυστικές.

Ἐνῶ αἱ παραστάσεις καὶ εἰκόνες ποὺ ἀφοροῦν τὴν **ἐξέλιξιν**, δὲν εἶναι γιὰ τὸν κάθε νέον οὔτε ἀντιληπτές, οὔτε παραδεκτές. Διότι εἶναι ἀσαφεῖς, ἀλληλοσυγκρουόμενες, ἀπατηλές, παραπειστικές, εἴτε ἀφοροῦν πολιτικὰ θέματα, εἴτε ἀφοροῦν κοινωνικὰ θέματα, εἴτε ἀφοροῦν ἠθικὰ θέματα.

Αἱ παραστάσεις καὶ εἰκόνες ποὺ δέχονται οἱ νέοι διὰ τὴν **πρόοδον** εἶναι πανομοιότυποι εἰς ὅποιον σημεῖον τῆς γῆς καὶ ἂν εὐρίσκωνται. Διότι ἀποτελοῦν γνώσεις. Τὰ γνωρίσματα καὶ ἐπιτεύγματα τοῦ διαπλανητικοῦ πυραύλου εἶναι γνωστὰ μὲ τὰ αὐτὰ δεδομένα παντοῦ καὶ μὲ ἀκρίβειαν χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστοῦ χρόνου καὶ τόπου. Διότι διαπιστοῦνται διὰ γνώσεων.

Ἐνῶ αἱ παραστάσεις καὶ εἰκόνες ποὺ δέχονται οἱ νέοι διὰ τὴν **ἐξέλιξιν** δὲν εἶναι πανομοιότυποι, καὶ ἡ μορφή των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ σημεῖον τῆς γῆς εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκωνται. Διότι ἀποτελοῦν γνώμας. Τὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὰ ὅποια σημειωτέον πρωτοστάτησαν οἱ νέοι, ἐδέχθησαν τὰς πιὸ ἀπιθάνους καὶ ἀντιθέτους ἐρμηνείας καὶ παρουσιάσεις εἰς τὰ διάφορα σημεία τῆς γῆς. Δι' ἄλλους ὑπῆρξαν προδοσία, καὶ δι' ἄλλους ὑπῆρξαν ἐποποιία. Διότι ἐκτιμῶνται διὰ γνώμων.

Φυσικὸν εἶναι, ὁ νέος τοῦ Δυτικοῦ κόσμου νὰ ἀναστατώνεται μὲ τὰ ὅσα τοῦ λέγουν ὅτι συμβαίνουν εἰς τὸν Ἀνατολικόν, καὶ ὁ νέος τοῦ Ἀνατολικοῦ κόσμου νὰ θέλῃ νὰ μάθῃ πιὸ πολλὰ διὰ τὰ ὅσα ὑποπτεύεται ὅτι συμβαίνουν εἰς τὸν Δυτικόν. Ὁ Παστερνάκ ἔγινε ἥρωας διὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κόσμου ἀφ' ἧς ὥρας ἀποτόμως ἐθεωρήθη ὡς προδότης ἀπὸ τὸν ἰδικόν του κόσμον.

Πάντως, καὶ ὁ νέος τοῦ Δυτικοῦ κόσμου καὶ ὁ νέος τοῦ Ἀνατολικοῦ κόσμου, δὲν ἱκανοποιεῖται ἀπὸ τὰ ὅσα βλέπει νὰ συμβαίνουν εἰς τὴν χώραν ὅπου ζεῖ. Καὶ διψαίει γιὰ ἄλλα, καὶ ἀνησυχεῖ γιὰ ἄλλα. Στὴν Οὐγγαρία ἡ ἐπανάστασις ἦτο κυρίως ἐπανάστασις νέων. Καὶ εἰς τὰς δυτικὰς χώρας, τὰ ριζοσπαστικά, πνευματικὰ ἢ ἄλλα κινήματα, εἶναι κυρίως κινήματα νέων.

Καὶ ἡ νεολαία τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ :

Ἡ νεολαία τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ἔχει ἓνα δημιουργικὸ καὶ καθυσηχαστικὸ πρόνομιον ποὺ δὲν τὸ ἔχει καμμιά ἄλλη νεολαία τοῦ κόσμου.

Διαθέτει μέσα στὰ σύνορα τοῦ Ἰσραήλ καὶ ὡς πνευματικὴν ἢ πολιτικὴν ἐκδήλωσιν, καὶ ὡς ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν, κάθε εἶδους καὶ μορφῆς θεωρίας **ἐξέλιξεως**.

Ἐχει ἐργοστάσια ἰδιοκτησίας ἐνὸς καὶ μόνον μεγάλου κεφαλαιούχου. Ἐχει καὶ τὴν Hisdadrut ποὺ ἔχει ὡς μέλη τὸ 54% τοῦ πληθυσμοῦ, ἰδιοκτήτην τοῦ μεγαλύτερου βιομηχανικοῦ συγκροτήματος τῆς χώρας. Καὶ μπορεῖ αὐτὸς ὁ νέος μέσα στὴν ἴδια του τὴν χώρα, εἴτε νὰ ξεκινήσῃ καὶ νὰ εἶναι ἓνα μέλος τῆς Hisdadrut καὶ νὰ ἰδιοκτητεῦσθαι συλλογικῶς, εἴτε νὰ δοκιμάσῃ νὰ ἀποκτήσῃ ἰδικὴν του προσωπικὴν παραγωγικὴν ἐπιχειρηματικὴν μονάδα.

Ὅπως καὶ μπορεῖ ὁ κάθε νέος νὰ ἐγγραφῇ ἐλευθέρως μέσα στὴν χώρα του εἰς τὸ κόμμα ποὺ πιστεύει, τὰ Kibbutz, καὶ νὰ ζῆσθαι μέσα σ' ἓνα Kibbutz. Κι' ἔτσι νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν τελειοτέραν μορφήν κοινοκτημοσύνης ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸν

κόσμον. Τόσον τελείαν ὥστε καὶ τὰ ἐνδύματα νὰ παρέχονται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου ὑπὸ αὐτῆς τῆς Κοινότητος. Μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ ξεκινήσῃ νὰ ἐγγραφῆ εἰς πολιτικὸν κόμμα πού πιστεύει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἴδιον γεωργικὸν κλῆρον καὶ νὰ δοκιμάσῃ τί θὰ τοῦ ἀποδώσῃ ψυχικὰ καὶ πρακτικὰ μία πλήρως κατοχυρωμένη παραγωγικὴ ἰδιοκτησία.

Καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν ἐγγραφῆ σὲ κόμμα, καὶ ἐὰν δὲν δοκιμάσῃ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο, τὸ γεγονός ἐστὶν ὅτι ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ θεσμοὶ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὅπου ζεῖ ὁ νέος, καὶ ὅτι ἡμπορεῖ νὰ τοὺς γνωρίσῃ ἀπὸ κοντά, εἶναι πολῦτιμον, πολυτιμότερον στοιχεῖον διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς κρίσεώς του καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνησυχιῶν του.

Ἐπιπλέον καὶ μία πλευρὰ τοῦ θέματος τούτου ἡ ὁποία εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα καὶ πρέπει νὰ ἀναφερθῆ.

Τὸ νὰ ζῆσῃ ἓνας νέος εἰς ἓνα Kibbutz ἐπὶ 2 ἢ 3 ἢ 5 ἢ 10 χρόνια ὑπὸ πλήρη κοινοκτημοσύνην, δὲν σημαίνει ὅτι ἀναγκαστικὰ προσχωρεῖ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξελικτικὴν ἰδεολογίαν. Σημαίνει ὅμως ὅτι ἀποκτὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν θητείαν, προχωρημένην, ἤρεμον προσωπικότητα καὶ ἀπαράμιλλον ψυχικὴν δύναμιν.

Ἐκλεκτὰ στελέχη τοῦ Ἰσραήλ, λίαν ἀστικῶν ἀντιλήψεων, ἐπέρασαν μερικὰ χρόνια σὲ Kibbutz καὶ ὅμως κινοῦνται καὶ δροῦν ἐπιτυχῶς σὲ θέματα καθαρῶς ἀστικῆς νοοτροπίας.

Τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα περὶ τοῦ τί συμβαίνει εἰς τὴν Νεολαίαν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ πραγματικὰ γεγονότα πού ἐνισχύουν τὴν ἐπιχειρηματολογίαν ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς σημερινῆς ὀμιλίας.

Ὁ ὀμιλητὴς δὲν ἤλπιζε νὰ πείσῃ τὸ ἀκροατήριόν του γιὰ τὸ ὀρθὸ καὶ βάσιμον τῶν σκέψεων πού ἐξέθεσε. Ἐλπίζει ὅμως νὰ προκαλέσῃ εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον τῶν ἀκροατῶν του ἓνα νέον ἐνδιαφέρον καὶ μίαν νέαν σειρὰν γνώσεων, σκέψεων καὶ προσδοκιῶν γύρω ἀπὸ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ καὶ ἀπὸ τὴν δεκαετῆ δρᾶσιν του. Καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ὀμιλίας. Ἐλπίζει πρὸ παντὸς νὰ ἔχη εἰσχωρήσει εἰς τοὺς ἀκροατὰς ἡ κάτωθι ἐλπιδοφόρος σκέψις.

Τὸ Ἰσραήλ ἦτο στοὺς ἀρχαίους χρόνους μαζί μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐκλεκτὸς κατασκευαστὴς μέσων ἐλέγχου καὶ κατευθύνσεων τῆς ἀνθρωπότητος ὅταν αὕτη ἐβιάζετο μετὰ βῆμα σημειωτόν. Μήπως ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη καὶ σήμερον τέτοιες ἀρετὲς; γιὰ νὰ φτιάξῃ τὰ νέα ἰσχυρότερα χαλινάρια πού χρειάζονται τώρα σὲ αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα πού δὲν βαδίζει πλέον ἀλλὰ καλπάζει; Καὶ μήπως ἡ ὀρθὴ λύσις μεταξὺ τῶν ἄκρων τοποθετήσεων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως μπορεῖ νὰ δοθῆ καὶ πάλιν ἀπὸ αὐτὴν τὴν γωνίαν τῆς γῆς, ἀπὸ αὐτὸ τὸ σταυροδρόμι ὕλικῶν καὶ πνευματικῶν προϊόντων πού λέγεται Μέση Ἀνατολὴ καὶ πού μπορεῖ νὰ λέγεται καὶ Μέση Δύσις;

Ὡς Ἕλληνας καὶ ὡς ἄνθρωποι ἂς εὐχηθοῦμε ἐκ βάθους καρδίας κάθε προκοπὴν εἰς τὸ νέον Κράτος τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ ἂς ἔχουμε τὴν βεβαιότητα ὅτι κάθε του δραστηριότης εἴτε εἶναι ἐπιτυχὴς εἴτε ὄχι προσφέρει μίαν πολῦτιμον διεθνήν πείραν καὶ συμβολὴν εἰς τὴν τόσον ἀναγκαίαν σήμερον ταχύτεραν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος.